

LA PENÚLTIMA REVIFALLA

L'Emèrit segueix considerant-se el rei d'Espanya

Per a una persona "normal", tenir un càrrec vitalici no tindria massa importància, però els representants de les monarquies viuen molts anys i, aleshores, l'opció de permanència augmenta el seu valor. Hom té, així, molt de temps per a empenyar els altres. L'Emèrit, en Joan Carles I, n'és un molt bon exemple.

Té una pila d'anys i, en teoria, viu a l'exili. Durant uns llargs quaranta anys, bàsicament ha mentit, ha robat, ha fornicat, ha cobrat comissions, ha pagat comissions i també ha reclamat comissions. I malgrat tanta activitat, segueix fent la punyeta des de qualsevol finestra que se li obri. Darrerament, des de França, que fa un temps també va ser una monarquia... però enrivetada amb guillotina.

Doncs bé, França va concedir a l'ex-rei d'Espanya un premi literari —que és tan obscè com ho seria donar el Nobel de la Pau al Trump— i ara un diari li ha fet una entrevista. La de coses que en Joan Carles es deu guardar al pap com per a que, en una sola conversa periòdica, tingui temps per a carregar-se el seu fill, el govern espanyol i, de torna, a tota Espanya que, si bé la considera víctima de l'esquerra (quins sants collons!), alhora en critica la seva passivitat. Els borbons sempre han estat molt revolucionaris.

Off the record, sembla que l'ex-monarca treballa també (de fet, confabula) de cara a la successió de la corona espanyola. L'Emèrit no vol que la Leonor empunyi el reial ceptre. No podia ser d'altra manera. A l'ex li van els personatges que li recorden els quadres de Goya, borbons de cap a peus, per això no estranya que el seu hereu favorit sigui el Froilán, un noi que, tant per imatge com per conducta, recorda molt el millor model borbó.

En el món de les regates es parla intensament d'aquest interès de l'Emèrit per saltar-se els drets dinàstics a favor del nano i també es comenta que en Joan Carles ja té designat l'exili d'or per al seu fill i la periodista (plebea); concretament, a Estoril, on encara es guarden alguns records del seu pare.

La qüestió, després de tot, és si algú podria evitar que Joan Carles I seguís creient-se l'amo d'Espanya i el fes callar d'una puta vegada. Ja l'hem sentit prou, aquest malparit, en els seus insofribles missatges nadalencs! ¿¿¿Por qué no te callas???

